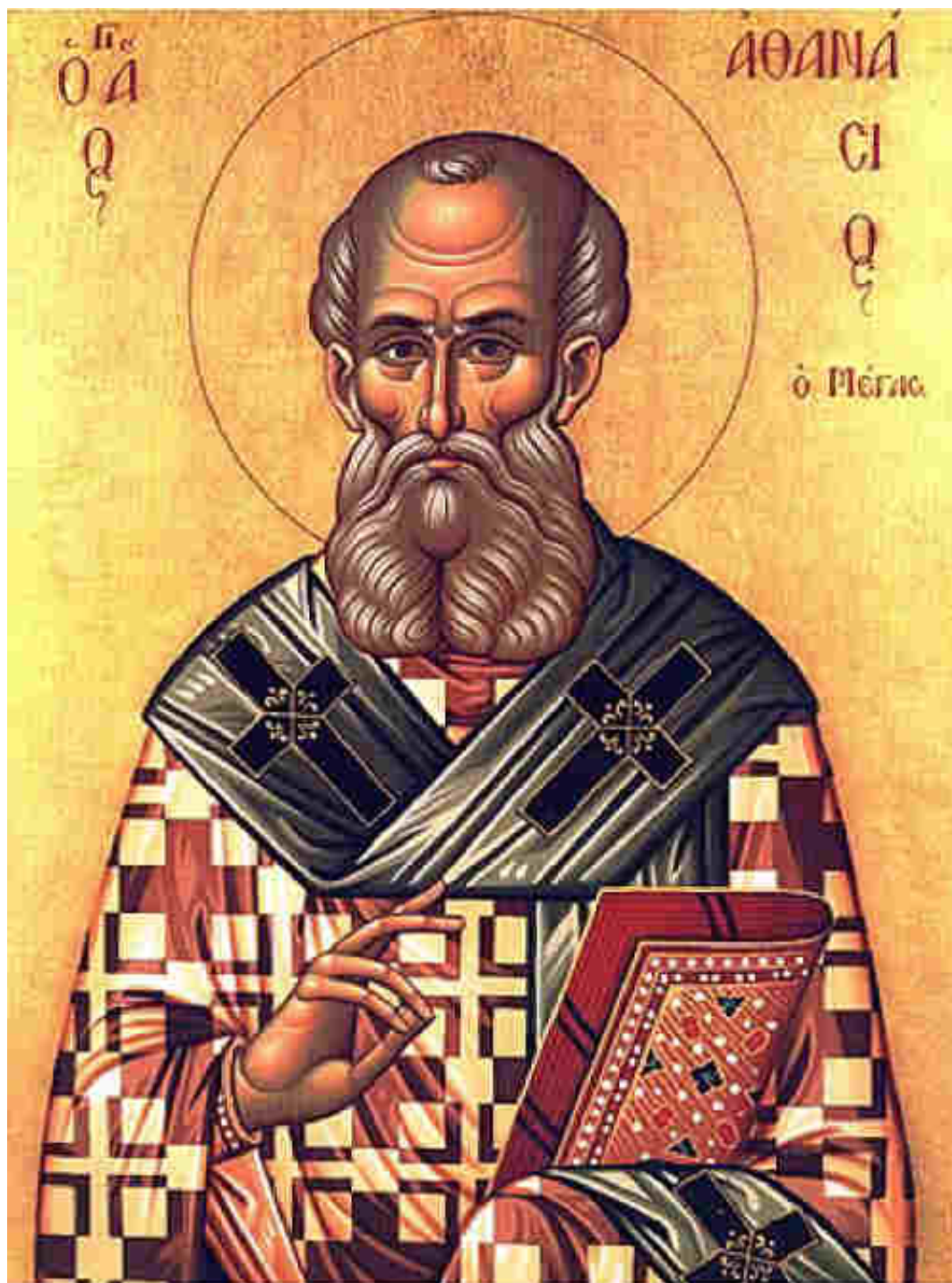




Над 700 именици в община Плевен празнуват на Атанасовден

събота, 18 януари 2025

В народните вярвания зимният Св. Атанас, който отбелязваме на 18 януари, съблича кожата си, за да дойде лятото. Облечен с копринена риза, той отива в планината на своя бял кон и се провиква: „Иди си, зимо, идвай, лято!“, затова и празникът е известен като „Среди зима“.



На Атанасовден традиционно сред празнуващите при мъжете в община Плевен най-много са тези с името Атанас - 316, при жените най-много - 170, са тези с име Ася, следвани от Атанаска - 92. Имен ден днес празнуват още Тинка - 67, Наско - 54, Нанси - 17, Тина - 11. Сред по-рядко срещаните имена в община Плевен са носещите името Нася - 5 дами, Таньо/-ю - 4 мъже, по двама са празнуващите днес с имена Настя, Танко, Танка и Танас.

Православната църква почита паметта на Св. Атанасий Велики, познат като борец за автентичното и истинно учение на църквата. Църквата е установила двукратно честване на светеца - в деня на смъртта му - 2 май, известен като летен Атанасовден, и на 18 януари, заради изключителната му заслуга в опазването от ереси.

Атанасовден също се почита като патронен празник на ковачи, железари, ножари и налбанти, а заедно с това и като празник за умилюване на чумата, шарката и синята пъпка (антракс). В някои райони на страната вярвали, че на този ден се ражда чумата. За да се предпазят от опасната болест, принасяли в жертва черна кокошка или черно агне, защото болестите се страхували и от черния цвят бягали. Приготвял се курбан и се раздавал, като всеки в селото трябвало да опита от него, за да не се разболява от тежки и неизлечими болести. Сред интересните народни поверия е това, че чумата се страхувала от кучета и бягала от дома, ако на трапезата домакинята е поставила обреден хляб във формата на това животно. Традицията повелява на този ден да не се палят лампите, за да не видят болестите къде са домовете на хората и да не се настанят в тях. Продължава и забраната жените да шият и плетат, добитъкът да се впряга, не бива да се готвят и поднасят на празничната трапеза леща или боб, тъй като дедите ни оприличавали шарката на лещени зърна.